

en Prøve ligeoverfor denne Deel af Grundlovsbestemmelsen. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig videre herpaa, thi jeg troer, at, hvad jeg har sagt, vil være tilstrækkeligt til at begrundes, at jeg ikke kan give det foreliggende Lovforslag eller noget Lovforslag, der er bygget paa et lignende Grundlag, min Stemme.

Det Følgerigtige af denne min Dpfattelse vilde nu vistnok være at tilraade det høie Thing ikke at indlade sig paa en yderligere Behandling af Lovforslaget, og jeg maa ogsaa have mig forbeholdt fuld Frihed til i sin Tid at afgive min Stemme i saa Henseende. Men jeg vil kunne forstaae, at ærede Medlemmer kunne tillægge Hensynet til det andet Thing og Hensynet til Forslagsstillereis efter hans Dpfattelse vistnok endogsaa store Imødekommene og, jeg tør ikke benægte det, rebelige og oprigtige Willie til at yde et væsentligt Bidrag til Sagens Ordning, — jeg kan forstaae, siger jeg, om Thinget vil tillægge disse to Hensyn, eller Hensynet til disse to Personligheder, den Bægt, at komme til at stemme for, at dog ogsaa dette Thing tager denne Sag under nærmere Overveelse. Jeg troer dog, som sagt, at Lovforslaget lider af en saadan Grundfeil, at det ikke ved nogensomhelst Omændring vil kunne blive brugbart. Efter denne min Dpfattelse vilde ærede Medlemmer nok kunne forstaae, at jeg ikke finder nogen Anledning til i Diebliffet at gaae ind paa Enkeltighederne i samme. — Men det være mig derimod tilladt endnu at gjøre een Bemærkning, og det er, at jeg paa ingensomhelst Maade kan erkjende det Berettigede i at betragte denne Sag, hvori der er Spørgsmaal om at anvende tvungen Expropriation, saaledes, at man vilde kunne see bort fra det Retlige, naar blot, som man har udtrykt sig, de vedkommende Parter kunde blive enige. Som om denne Sag kunde afgjøres af den Lovgivende Magt med et mindre strengt Hensyn til det Retlige, naar blot de Godseiere og de Fæstere, som for Diebliffet tilfældigviis sidde i Repræsentationen, kunde blive enige om samme! Jeg føler mig ikke i Besiddelse af nogen Fuldmagt til at forhandle og stemme paa Godseierens Begjær, og jeg nedlægger, vistnok til Overflod, en bestemt Indsigelse imod, at nogen Godseier

eller nogen Fæster eller nogen mindre Jordbruger, som er Medlem af Repræsentationen, har nogen saadan Fuldmagt. Jeg taler og stemmer i denne Sag ligesom i alle andre Sager, i hvis Forhandling jeg tager Deel, ikke i nogensomhelst anden Egenstaaelse end som enkelt Medlem af Landsthinget, og det gjøre vi jo vistnok Allesammen. Jeg skal slutte med en indstændig Anmodning til ærede Medlemmer om ikke at lade sig vildbe af denne efter min Formening aldeles urigtige Betragtningssmaaede, som jeg iøvrigt ikke skulde have omtalt, naar den ikke var kommen mig saa ofte imøde og, som det er forekommet mig, med saa unisjændelige Tegn paa en stærk Overbeviisning om dens Rigtighed.

Bytphen-Abdel: Den Sag, som det foreliggende Lovforslag omhandler, har saa længe været paa Dagsordenen og er saa udebetteret, Alt, hvad der i samme kan siges haade for og imod, er sagt saa mange Gange og paa saamange Maader indtil de sidste Dage, at jeg for mit Vedkommende skal indskrænke mig til at udtale den Overbeviisning, hvortil jeg er kommen. Jeg er overbeviist om, at det, naar man tager alle de nuværende Forhold i Betragtning, maa siges at være ønskeligt, at Fæstevæsenet nu finder sin endelige Afsløsning ved Hjælp af den Lovgivende Magt. Der var en Tid, hvor Fæstevæsenet sikkert var til stor Nytte. Men saa var der en anden Periode, hvori det virkede uheldigt paa vor indre Udvikling, idet det nærede Mistro og Mistillid imellem de tvende Led af Landbostanden, som naturligen høre sammen, og som i Forening kunne virke gavnlige til at fremme en rolig Udvikling her os i frifindet Reining. Jeg ønsker derfor ikke, at denne Sag skal holdes hævede hen, men jeg ønsker den snart afsjort. Jeg troer derhos, at det nuværende Tidspunkt er heldigt til en saadan Afgjørelse; idetmindste har intet Tidspunkt i Fæstevæsenets lange Historie levet saa Meget for Møjligheden af en Afgjørelse som det nuværende. Skulde dette Tidspunkt gaae ubenyttet hen, skulde Spørgsmaalet ikke blive løst i en nær Fremtid, og skulde navnlig det foreliggende Lovforslag, som jeg ganske vist